

Enkele dagen later toen het weer nagelaten werd, bleek het, dat op dezelfde plaats weer een nest gebouwd was, dat thans één eitje bevatte.

Montfoort.

C. J. v. H.

Sterfte onder de kerkuilen. — Ik vrees dat de sterfte onder de kerkuilen, waarover de heer van Voorn in uw vorig no. schrijft grooter is dan men aanvankelijk meende.

De heer Engels alhier, praeparateur, heeft ruim honderd exemplaren meest uit de noordelijke provinciën, toegezonden gekregen die, op enkele geschoten ex. na, alle de verschijnse-len toonden waarvan de heer v. V. gewag maakt. Broodmager en uitgedroogd, zoodat ze zelfs na vele dagen niet tot bederf overgingen.

De ziekte schijnt ook op andere vogels te zijn overgegaan, een tweetal torenvalken waren aan dezelfde kwaal gestorven.

Goudvinken. — Een aardig schouwspel had ik dezen winter. Van 18 Februari tot 9 Maart vertoonden zich dagelijks, eenige malen, goudvinken in mijn tuin; eerst twee of drie, later zes. Zij zochten er met ijver de ontkiemende plantjes van het vorig jaar in groote hoeveelheid gevallen eschdoornzaadjes. Nooit had ik vroeger goudvinken in de stad waargenomen.

Zwolle, 20 April 1922.

C. H. THIEBOUT.

De Virtuoso. — Eenige dagen geleden hoorde ik 's morgens in mijn kamer plotseling 't luide „Görk-Görk” van ganzen. Ik liep naar buiten, want 't overtrekken van ganzen zoo laat nog, leek me vreemd. Ik kwam echter bedrogen uit, want mijn gans bleek een spreeuw te zijn, die boven in den lindeboom voor mijn kamer zijn imitatiekunst zat bot te vieren. Ook zag ik dezer dagen een spreeuw, die precies 't geluid nabootste van de wulp.

Vledder.

J. POTHUIS.

Zwaluw. — Even wil ik U meedeelen, dat ik vandaag 22 April, de eerste boerenzwaluw gezien heb alhier in 't Vondelpark en ook nog eenige ten Zuiden van de stad.

Amsterdam.

J. BISCHOFF.

Nog eens vischjesregen. — Nu telkens weer opmerkingen gemaakt worden naar aanleiding van wat ik over Snoekenregen opmerkte en we door verschillende ervaringen kans loopen tot grooter zekerheid te komen, wil ik nog even meedeelen, dat te Groningen op het hoogste gedeelte van den Hondsrug bij Hilgenstede, als het hard geregend heeft, geregeld de jongens stekelbaarsjes uit een gootje langs den Heereweg scheppen. Maar hier zit niets geheimzinnigs achter. De vijver loopt over uit zijn kom van keileem en het wegloopend water voert stekeltjes mee.

Voorts heb ik later kunnen constateeren, dat het veentje van Schipborg bij hoogen waterstand verbinding krijgt met de Drentsche A, waaruit de snoeken naar hun rooversaad gaarne een uitstapje maken door ondiepe beekjes en afwateringen. Dit bleek me pas weer in den Zeegser Loop. Enkele kolken bevatten zelfs in den droogsten tijd van het vorige jaar prachtige vorens, die daar hun paaiplaats hebben. En met het voorjaar waren ze verdwenen, zij en de kleintjes ook. Toen ik het water eens afzocht kwam de schuldige door angstig geplons zich aanmelden: een snoek van eenige kilo's, die over een ondiep gedeelte niet goed weg kon. Maar nu is hij verdwenen, hoe, dat weet ik niet, en komen de kleine vischjes langzamerhand weer voor den dag.

Dr. A. v. VELDUIZEN.

Een geheimzinnige kuil. — Dezer dagen kwam de boer van Corpus den Hoorn, die bij mijn terrein

een ze
ens afzocht kwam de schuldige door
kilo's, die over een ondiep gedeelte
eet ik niet, en komen de kleine visch-

Dr. A. v. VELDUIZEN.

boer van Corpus den Hoorn, die bij

veengrond er minder geschikt voor, atgezien van het feit, dat hier benalve onder de menschen nog geen hamsters geconstateerd zijn. Van tweeën een: na het ploegen en zaaien in het na-jaar moet de vorst of de weersgesteldheid in het algemeen hier grillig gewerkt hebben of

verdwenen, zij en de kleintjes ook. Toen ik het water
angstig geplons zich aanmelden: een snoek van eenige
niet goed weg kon. Maar nu is hij verdwenen, hoe, dat
jes langzamerhand weer voor den dag.

Een geheimzinnige kuil. — Dezer dagen kwam de
mijn terrein

er is een dier in het spel. Maar welk dan? Wel zag ik een 50 M. er vandaan, dat men weer een bunsing had uitgegraven, trouwens ik had in de buurt ook weer van den winter „sterrenschot” gevonden. Verleden jaar zag ik juist op die plek, zooals ik meende een hermelij, maar veel te groot en nog laat in het voorjaar geheel wit. Heb ik misschien een ander dier voor een hermelij aangezien? Welk dan? Personen, bij wie ik om inlichting vroeg, konden geen uitsluitsel geven. Wellicht weet een der lezers licht te ontsteken.

Dr. A. v. VELDHUIZEN.

Een fout bij 't opkweken van rupsen. — Dat de teelt van rupsen vaak teleurstelling veroorzaakt, zal wel iedereen ondervonden hebben, die zich met het opkweken van rupsen heeft bezig gehouden.

Verschillende oorzaken kunnen de mislukking van een kweek ten gevolge hebben. In de eerste plaats zwakte of ontaarding van de ouders, waardoor de nakomelingen de voor hun bestaan noodige levenskracht missen, wat reeds in het eistadium tot uiting kan komen. Verder kunnen rupsen, al brengen ze ook geen ziektekiemen mede ter wereld, voor bepaalde ziekten gepre-disponeerd zijn, terwijl het van omstandigheden af zal hangen of eene ziekte al dan niet tot ontwikkeling kan komen. Ook kan gebrek aan licht en aan versche lucht in de kweekglazen of kooitjes — het laatste vooral als veel rupsen bijeen zijn — nadeelige gevolgen voor hen hebben.

In de vrije natuur zijn insecten aan nog heel wat meer gevaren blootgesteld; waaronder de aanwezigheid van vijanden uit de dierenwereld alsook klimatologische invloeden belangrijke factoren zijn.

Wanneer onder gevangen gehouden rupsen groote sterfte heerscht, zoo zal wel in verreweg de meeste gevallen dit verschijnsel in verband staan met het voedsel dat haar wordt verstrekt. De ondervinding heeft mij geleerd, dat voor rupsen het gebruik van nat voedsel over 't algemeen verderfelijker is. Gemakshalve, maar ook omdat versch voedsel soms ver-gaald moet worden, hebben vele kwekers de gewoonte bebladerde twijgjes of ander voedsel in water of vochtig zand te plaatsen, om het zoo lang mogelijk frisch te houden. Deze methode is beslist af te keuren, want de bladeren absorbeeren dan meer dan eene normale hoeveelheid vocht, waardoor de bladsubstantie eene scheikundige verandering ondergaat, welke, zoo al niet altijd rechtstreeks den dood der rupsen veroorzakend, dan toch hare spijsverteringsorganen dermate kan verzwakken, dat haar weerstandsvermogen verminderd en hare vatbaarheid voor ziekten verhoogd wordt. De verwekkers der ziekten kunnen uit de lucht of door het voedsel in het lichaam der dieren geraken.

Dat insecten niet altijd ziek worden wanneer zij dragers van smetstof zijn, is een bekend feit. Niet slechts in rupsen en poppen, maar zelfs in vlinders, die volkomen gezond waren, heeft men ziekteverwekkers aangetroffen. Immuniteit tegen bepaalde ziekten schijnt bij insecten, even als bij andere dieren, een gewoon verschijnsel te zijn.

Veel meer succes zal de teelt van rupsen opleveren als men ze twee maal daags van versch voedsel voorziet, zonder dit kunstmatig vochtig te houden, en wanneer er bovendien rekening mede wordt gehouden, dat ziekte-symptomen als voornoemde zich ook kunnen voordoen wanneer de dieren malsche, sappige jonge blaadjes te eten krijgen.

Beek, bij Breda, Maart 1922.

C. A. L. SMITS VAN BURGST.

Lamarck en Camper. — Reeds geruimen tijd vervolgt Dr. Schierbeek zijn zeer lezenswaardige stukken over de geschiedenis der biologie. In aflevering 8, van 1 Dec. 1921, staat het leven en werken van Lamarck. Ik miste daarin de vermelding van de groote verdiensten van L. als meteoroloog. Misschien met opzet weggelaten, leek het mij toch niet ondienstig hier even op te wijzen. Belangstellenden kunnen er meer over lezen in één van de a.s. nummers van „*Ons Element*”, een tijdschrift, dat sedert 1 Jan. 1922, „Het Nederlandsche Zee-wezen” en „*Ons Element*”, vervangt.

Dan vermeld ik nog 2 boeken over L., die Dr. S. niet noemt. Het zijn: „Lamarck, Die Lehre vom Leben”, F. Kühner, 1913, Eugen Diederichs, Jena; en: „Lamarck”, G. Revault D'Allonnes, geen jaartal, Louis Michaud, Paris.

Het eerstgenoemde werk behoort tot „klassiker der Naturwissenschaft und Technik”,